HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לנטורי תרביצא עבידא. וסילק עצמו מן הגגין: **ג' אמות בגג זה**[ב]. כרב סבירא ליה דאמר גג שבין הגגין אין מטלטלין בו אלא ד"ל דאסרי מהדדי: **מהו.** לטלטל מאחת מהן לעמוד העומד בהי"ר קמ"ל בו גבוה י' ורחב ד': **כרמלית ורה"י קא מיבעיא ליה.** בתמיה. כלומר פשיטא לאסיר להה גג כרמלית הוא כדאמר' אין מטלטלין בו אלא ד' ועומד להי"ר: **ורמי בר חמא לגב תורפיה כו'.** הש"ס קאמר ורמי בר חמא נמי ולמי לא מיבעי ליה למיבעי הכי אלא לגב תורפיה מיבר בשמילתו ולא עיין בה יפה: **והכי הוה דמיבעיא ליה ג' אמות בגג.** שבין הגגין: **וג' אמות בכסדרה.** של בעלים אחרים ע"ג תקרה של מכסדרה יותר מבית שאתים ואין[ג] לה מחיצה ואין לה פי תקרה לשמת יורד ושותה לעבידת כי תורזילא בשפוע כגגין שלנו וכדאמרן בעושין פסין (לעיל כה:) **דהשתא הויא** לה נמי כרמלית מהו לטלטל מזה לזה: **חדא רשותא הוא.** ולפ"ע שאינו של אים אחד אין בהם חלוק רשות ואפי' לרבנן דלא דמו לשני גגין דהתם אינה דיורין למטה בשאיפס וי"ל כשם שים חלוק רשות למטה בשאיפס כך יש חלוק למעלה דחלוק למטה סליק ואזיל לעיל אבל בכסדרה ליכא למימר הכי: **או דילמא דיורין דמגג לגג אסיר.** טעמייהו דרבנן משום דקפדי שאינו בעלים הוא ומגג לכסדרה נמי: **כחורבה.** של אחרים ופרוצה לרה"ר דהויא נמי כרמלית כגב בין הגגין: **לאו מיינו דרמי.** מה בין חורבה לכסדרה: **ומי מאחר שאחי וגלי.** מפי אחר בשאי וחלקתי בשמילה שאחלה אחר בשאי לקמתר בשמיה: **מאי קא מיבעיא ליה.** הא לא דמי לגג ומסקי: **אם תימצי לומר קאמר.** כלומר לא פשיטא לרב ביבי דשיהו חורבה חזיא לדירה ולא פשיטא ליה נמי דשיהו לכסדרה דהא עדיפא מינה פורתא ובא להוסיף על שאילתו של רמי בר חמא על ידי שת"ל והכי קאמר אם פשיטא[ד] לרמי בר חמא דשרי הכא מאי שהם הוא לכסדרה לא חזיא מבל חורבה חזיא מידי לדירה **גגין השוין.** שאין בהן גג גבוה מחבירו עשרה ויש הרבה שמוכין יחד: **לר"מ.** דמשוי להו כולהו חדא רשותא ולא שרי אהדדי: **וגג יחידי לרבנן.** שאינו שמוך לאחרים דאפילו לרבנן ליכא לאיסור עליה: **ושמואל אמר אין מטלטלין בו אלא בד'.** והא דקאמר ר' מאיר רשות אחת הן לטלטל ג' אמות זה וג' אמות זה. וטעמייהו דרב ושמואל מפרשי ואזלא: **קשיא דרב אדרב.** לר"ל בגגין השוין לרבנן לאסרי אהדדי אלמא לא אמר גוד אסיק מחיצות שביניהם להיות מובדלת ה"נ בגגין השוין לר"מ נהי נמי דהתי לא אסר אחבריה דחדא רשותא משוי להו מיהו בני רה"ר העוברת בפיהם ולאחריהם ולגידי החיצונות אמאי לא אסרי עלייהו הא ליכא מחיצות לגגין ומחיצות תחתונות אמר רב אלא מהני להו וכן בגג יחידי לרבנן ליתסרו עליה בני רה"ר וחלירות שבגיבותיו: **ומשני הש"ס.** בין גג לגג לא אמרינן גוד אסיק אלא מיבעי מחיצות שהן מבוטלות בגגין הלכך כיון דאמרו רבנן יש חלוק רשויות למעלה וגוד אסיק אמאי בכי הני לא אמרי הכי הן פרוצים כל אחד לרשות המסורה לו לפיכך אסור לטלטל בו: אבל הכא מחיצות מיינכרן וקאמרינן הכא גוד אסיק הלכך לר' מאיר דמשוי להו אלא רשותא ליכא לאיסור להא מחיצות חיצונות אית להו והוו כולהו כאחד גג מוקף מחיצות וכן גג יחידי לרבנן: ה"ג **הש"ס לא מיינכרא מחיצתא הכא מיבעיא:** **הש"ס ליכא יותר מבית שאתים.** כיון דאית ליה לשמואל גוד אסיק אף במחיצות שביניהם ואע"פ שאינן מיכרים ופלוגתייהו קמייתא אליבא דרבנן היא דמשוו לכל אחד רשותא בלחודי נפשיה הוי כל גג וגג מוקף בפני עצמו ובכל אחד ליכא יותר מבית שאתים אבל הכא דר' מאיר דמשוי לכולהו כאחד וכולן ניתרין במחיצות חיצונות ים כאן יותר מבית שאתים והיקף זה דגוד אסיק אינו היקף לדירה להצך מחיצות של מטה אף על פי שנעשו לדירה למטה עדיפין לדור בחלון למטה ולא לדירת גג הלכך כי מסקינן להו הוי מוקף יותר מבית שאתים שלא הוקף לדירה וגג יחידי לרבנן נמי בדאיכא טפי מבית שאתים דומיא דגגין השוין לרבי מאיר: **מופר לטלטל בכולו.** ואפילו יש שם יותר מבית שאתים להוקף לדירה הוי: להבריח

ברמלית ורה"י קמבעיא ליה. וכגון שהעמוד מופלג מן הגג ד' לאי נמי לו לא הוי עמוד רה"י דנפרץ במילואו לגג וכגג דמי אבל כשהוא מופלג אסור אע"ג דדרך למעלה מעשרה משמע דהוי מקום פטור מ"מ אסור להחליף ואפילו מאן דשרי לעיל הכא מודה כיון דאין נח במקום פטור:

אלא ב' אמות בגג ושתי אמות באכסדרה מהו. פירש בקונטרס ע"ג תקרה של מכסדרה של בעלים אחרים יותר מבית שאתים להשתא הוי ליה כרמלית אבל תוך מכסדרה לא הלה לפרש דכיון דמקורה לא הוי כרמלית אמה שהוא יותר מבית שאתים מכסדרה כדמוכח בפרק עושין פסין (לעיל דף כה.) דאמר קרפף יותר מבית שאתים וקירה בו בית שהוא כו' ומיבעיא ליה בכסדרה הלא שייך בה כל כך כשם שדיורין חלוקין למטה הלית בה דיורין כל כך בפרי' בקונטרס ובאמת הכי נעבי בחורבה דחזי לדירה טפי ובעי נמי בגג דמורכה לחזי לדירה בכסדרה ומלשון הקונטרס משמע דבחורבה לא בעי בגג (ג) אלא בקרקע החורבה ור"ת פי' ג' אמות בגג דהוי רה"י וז' אמות בעמוד שהוא כרמלית שאינו גבוה י' והוא רחב ד' ומשיבא לגג כרה"י משום דמהני בית עירוב לטלטל בגגו ואע"פ שהוא כרמלית: **או דילמא** כיון דמגג לגג אסיר.

פי' בקונטרס וטעמא לרבנן משום דקפדי שאינו בעלים קצת קשה לבקמן (לפ:) דמרבין גג וחצר ומרפסת רשות אחת לרבנן משמע מע"פ שהן של בעלים הרבה:

ושמואל אמר אין מטלטלין בו אלא בד'. פי' בקונטרס והא דקאמר ר"מ רשות אחת היינו לטלטל ג' אמות זה וג' אמות זה מע"ג דלפי המסקנא דמוקי שמואל ביתר מבית שאתים אפילו דיורין לא אסיר לטלטל מגג לגג אלא בד' אמות זה וד' אמות זה ולמאן דאמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמות אפילו דיורין אסירי ואפילו הכי קשיא דרב אדרב. דס"ד דגגין השוין לרבנן לאסרי אהדדי מלמא דלא אמר גוד אסיק מחיצות שביניהם להיות מובדלת ה"נ בגגין השוין לר"מ נהי נמי דהתי לא אסר אחבריה דחדא רשותא משוי להו אלא רשותא אמאי לא אסרי עלייהו הא ליכא מחיצות לגגין ומחיצות תחתונות אמר רב אלא מהני להו וכן בגג יחידי לרבנן ליתסרו עליה בני רה"ר וחלירות שבגיבותיו: **ומשני הש"ס.** בין גג לגג לא אמרינן גוד אסיק אלא מיבעי מחיצות שהן מבוטלות בגגין הלכך כיון דאמרו רבנן יש חלוק רשויות למעלה וגוד אסיק אמאי בכי הני לא אמרי הכי הן פרוצים כל אחד לרשות המסורה לו לפיכך אסור לטלטל בו: אבל הכא מחיצות מיינכרן וקאמרינן הכא גוד אסיק הלכך לר' מאיר דמשוי להו אלא רשותא ליכא לאיסור להא מחיצות חיצונות אית להו והוו כולהו כאחד גג מוקף מחיצות וכן גג יחידי לרבנן: ה"ג **הש"ס לא מיינכרא מחיצתא הכא מיבעיא:** **הש"ס ליכא יותר מבית שאתים.** כיון דאית ליה לשמואל גוד אסיק אף במחיצות שביניהם ואע"פ שאינן מיכרים ופלוגתייהו קמייתא אליבא דרבנן היא דמשוו לכל אחד רשותא בלחודי נפשיה הוי כל גג וגג מוקף בפני עצמו ובכל אחד ליכא יותר מבית שאתים אבל הכא דר' מאיר דמשוי לכולהו כאחד וכולן ניתרין במחיצות חיצונות ים כאן יותר מבית שאתים והיקף זה דגוד אסיק אינו היקף לדירה להצך מחיצות של מטה אף על פי שנעשו לדירה למטה עדיפין לדור בחלון למטה ולא לדירת גג הלכך כי מסקינן להו הוי מוקף יותר מבית שאתים שלא הוקף לדירה וגג יחידי לרבנן נמי בדאיכא טפי מבית שאתים דומיא דגגין השוין לרבי מאיר: **מופר לטלטל בכולו.** ואפילו יש שם יותר מבית שאתים להוקף לדירה הוי: להבריח

ב) [ב"מ נו: ב"ב קנח: נדה נג:], ג) בס"ג ליתא "וכו'", ג) [אי שאין רש"ם], ד) בס"ג: פשטא,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הש"ס ליכא וכו' אבל שכא דפליגי אליבא: (ב) תוס' ד"ה אלא ואי לא בעי בגג החורבה וכו' לא בעי בגג החורבה המורכ' וכיוצ חנגאל פירש וכו' וחשיב לגג: (ג) ד"ה אימתי וכו' כמו בשבת. ג"ב פ"ק דף טו:

א) [טוש"ע או"ח סי' שעב סעיף ג]:

רבינו חננאל

אלא לנטורי ביתיה הוא דעבד. שתי (בימות) [אמות] בגג שהוא רשות היחיד ושתי אמות בעמוד שהוא כרמלית כו'. בעי רמי בר חמא שתי אמות בגג ושתי אמות באכסדרא, כיון דמגג לגג אסיר, מגג לאכסדרה נמי אסיר כו'. ועלתה בתיקו. בעי רב ביבי בר אביי שתי אמות בגג ושתי אמות בחורבה מהו. אמר רב כהנא לאו היינו בעיא דרמי בר חמא ועלתה בתיקו. איקפד רב ביבי בר אביי, רב כהנא מאחר אתי נצי, כלומר הנה הוא בא ומיריב, אכסדרא לא חזיא לדירה כו'. ועלתה גם זו בתיקו. גגין השוין לר' מאיר, דתני כל גגות העיר רשות אחת. וגג יחידי לרבנן, דתנן כל אחד רשות לעצמו. רב אמר מותר לטלטל בכולו. דהכא מינכרא מילתא (מיחזקן) [ומתחזי] מחיצתא, ואמרי' גוד אסיק מחיצתא. ולא דמי לגג בין הגגין, (מ)[ד]התם לא מינכרן ולא (מתחזק) [מתחזי] מחיצתא דכל גג וגג. לפיכך אמר רב התם אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות. ושמואל אמר הכא בגגין השוין לר' מאיר, ובגג יחידי לרבנן, אין מטלטלין בהן אלא בארבע, מאי [טעמא] משום דהני גגין הוויין להו יתר מבית שאתים, והני מחיצות למטה עבדין, למעלה לא עבדין. והוויין כקרפיף שלא הוקף לדירה. וכל קרפיף יתר מבית שאתים שלא הוקף לדירה אין מטלטלין בו אלא בד'. וכי קאמינא בגג בין הגגין מותר לטלטל בכולו, בגג שיש בו בית שאתים, אבל ביתר מבית שאתים לא. וכן חלקו בספינה רב אמר מותר לטלטל בכל הספינה,